

Kristillinen työkalu kutsumuksesta, uhrautuvasta uskosta ja rohkeasta kuuliaisuudesta

Jim Elliot (1927–1956) oli yhdysvaltalainen kristitty lähetystyöntekijä, joka koki nuorena vahvasti Jumalan kutsun viedä evankeliumia ihmisille, jotka eivät sitä vielä tunteneet. Hän opiskeli Wheaton Collegessa, mutta hänen suurin kiinnostuksensa ei ollut ura tai turvallinen elämä. Hän halusi käyttää elämänsä tavalla, jolla olisi ikuista merkitystä. Jim matkusti Ecuadoriin ja työskenteli siellä yhdessä muiden lähetystyöntekijöiden kanssa. Hänen sydämellään oli erityisesti Waorani-kansa, johon ulkopuolisilla oli siihen aikaan hyvin vähän kontakteja. Jim ja neljä muuta lähetystyöntekijää yrittivät rakentaa rauhanomaista yhteyttä Waorani-miehiin. Vuonna 1956 heidät kaikki surmattiin. Jim oli vain 28-vuotias. Hänen elämänsä jäi lyhyeksi, mutta hänen päiväkirjansa, rukouksensa ja kirjoituksensa ovat vaikuttaneet kristittyihin vuosikymmenien ajan.

Jim Elliot kirjoitti tämän ajatuksen päiväkirjaansa 28.10.1949

”Ei ole tyhmä se, joka antaa sen, mitä ei voi säilyttää, saadakseen sen, mitä ei voi menettää.”

Ajatus tiivistää hänen elämässään yhden tärkeän kysymyksen:

Mihin käytän tämän yhden elämäni?

1. ELÄ IKUISUUS MIELESSÄ

Jim ei halunnut rakentaa elämäänsä vain sen ympärille, mikä näyttää tärkeältä nyt. Hän katsoi pidemmälle. Rahaa, mainetta, asemaa ja mukavuutta ei voi säilyttää ikuisesti.

”Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle... vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen.” Matt. 6:19–20

Mieti:

Mihin käytän suurimman osan ajastani ja voimistani?

Rakennanko sellaista, joka kestää myös tämän elämän jälkeen?

Mikä on minulle tällä hetkellä liian tärkeä asia?

Yksi asia, johon haluan käyttää elämäni paremmin: _____

2. KUTSUMUS VAATII KUULIAISUUTTA

Jim ei vain puhunut lähetystyöstä. Hän lähti. Kuuliaisuus tarkoittaa sitä, että Jumalan näyttämä suunta muuttuu teoiksi.

”Olkaa sanan tekijöitä eikä vain sen kuulijoita.” Jaak. 1:22

Mieti:

Mitä Jumala pyytää minua tekemään?

Mikä estää minua toimimasta?

Mikä on seuraava askel?

Minun seuraava kuuliaisuuden askeleeni on: _____

ELÄMÄ ON LYHYT.
KUTSU ON ARVOKAS.

3. ÄLÄ ANNA TURVALLISUUDEN OLLA JUMALA

Jim tiesi, että lähetystyö oli vaarallista. Silti hän ei pitänyt turvallisuutta elämän korkeimpana päämääränä. Tämä ei tarkoita harkitsemattomuutta tai turhien riskien ottamista. Se tarkoittaa, ettei pelko saa aina päättää puolestamme.

”Joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, löytää sen.” Matt. 16:25

Mieti:

Estääkö pelko tai mukavuudenhalu minua ottamasta askelta eteenpäin?

Mistä pidän kiinni siksi, että se tuntuu turvalliselta ja tutulta?

Mikä pieni askel veisi minua kohti sitä, minkä tiedän oikeaksi?

Mitä elämässäni voisi muuttua, jos pelko ja mukavuudenhalu eivät ohjaisi valintojani?

4. ANNA JUMALALLE PARHAAT VUOTESI

Jim kuoli nuorena. Hänen elämänsä muistuttaa siitä, ettei kukaan meistä tiedä, kuinka paljon aikaa on jäljellä. Siksi kutsumusta ei kannata siirtää aina myöhemmäksi.

”Opeta meitä laskemaan päivämme oikein, että saisimme viisaan sydämen.” Ps. 90:12

Mieti:

Mitä tärkeää olen siirtänyt liian kauan myöhemmäksi?

Mikä estää minua tekemästä sitä jo nyt?

Jos tietäisin, ettei aikaa ole loputtomasti, minkä asian haluaisin tehdä tänään?

5. UHRAUS EI OLE TURHAA, JOS SE ANNETAAN JUMALALLE

Jim menetti henkensä tehtävässä, johon hän uskoi Jumalan kutsuneen. Hänen kuolemansa jälkeen työ Waorani-kansan parissa jatkui. Myös hänen vaimonsa Elisabeth Elliot palasi myöhemmin heidän keskuuteensa. Jim ei nähnyt kaikkea sitä, mitä hänen kuolemansa jälkeen tapahtui. Kaikkea uskollisuuden hedelmää emme mekään näe.

”Ellei vehnänjyvä putoa maahan ja kuole, se jää yksin, mutta jos se kuolee, se tuottaa paljon hedelmää.” Joh. 12:24

Mieti:

Tarvitsenko aina näkyvän tuloksen voidakseni uskoa, että työni merkitsee jotakin?

Voinko jättää myös näkymättömät tulokset Jumalalle?

Pystynkö olemaan uskollinen myös silloin, kun en itse näe työni tuloksia?

6. ONKO TÄMÄ SEN ARVOISTA?

Jim Elliotin elämä muistuttaa, ettei kaikkein arvokkain aina näy heti. Hän uskoi Jumalan kutsuun ja oli valmis toimimaan sen mukaan, vaikka tie oli vaikea. Hän ei pitänyt turvallisuutta, mukavuutta tai omaa hyötyä elämän tärkeimpinä asioina. Hän eli sen mukaan, että kuuliaisuus Jumalalle on arvokkaampaa kuin se, mitä voimme täällä säilyttää. Kaikkia uskollisuuden seurauksia hän ei itse saanut nähdä. Samoin mekään emme aina näe, mitä Jumala tekee valintojemme, palvelumme tai luopumisemme kautta. Siksi tärkein kysymys on: eläinkö sille, mikä todella kestää?

**KUULIAISUUS TARVITSEE TEKOJA.
KAIKKIA HEDELMIÄ ET ITSE NÄE.**